



کارگران . انقلابی ترین طبقه در مصاف با جمهوری اسلامی

که همراهی مردم ستمدیده شهر بهشهر و حتی مناطق اطراف را با خود داشت ، چند بار به صورت تظاهرات بزرگ و راهپیمائی در خیابان های اصلی شهر بروز نمود (کمترین تعداد تظاهر کننده که از قول خود دست اندرکاران رژیم اعلام شده ، ۲۵ هزار نفر بود) . مبارزات متهورانه کارگران بهشهر چنان باعث وحشت استعمارگران و مقامات جمهوری اسلامی گشت که آن ها به قول خود از ترس "تعمیم" این مبارزات به هر تلاشی دست زده و فعلا با دست زدن به تصویب مصوبه ای برای رسیدگی به خواست های کارگران ، از گسترش بیشتر آن جلوگیری نموده اند.

۲- کارگران کارخانه کفشی شادان پور در تداوم مبارزات خود ، مجدداً به دلیل عدم دریافت حقوق خود به مدت یک سال ، در مقابل کارخانه دست به اعتراض زدند.

۳- تجمع اعتراضی کارگران کارخانه صنعتی نقش جهان قزوین در مقابل موسسه آموزش عالی کار در اعتراض به عدم دریافت حقوق به مدت شش ماه .

۴- تجمع اعتراضی کارگران کارخانه ناز نخ قزوین برای چندمین بار در مقابل کارخانه برای وادار کردن "مسئولین" جهت رسیدگی به مشکلات عدیده خود.

۵- راه پیمائی کارگران ایران کنف استان گیلان با پای پیاده به طرف تهران در اعتراض به عدم دریافت ۱۱ ماه حقوق خود .

۶- اعتراض کارگران کارخانه ریسندگی و بافندگی رحیم زاده اصفهان به عدم پرداخت ۸ ماه حقوق . کارگران در مقابل دفتر امام جمعه و نماینده "ولی فقیه" تجمع نمودند. لازم به توضیح

اردیبهشت ماه شاهد رشد وسیع مبارزات کارگری در ایران بود. اعتراض به اخراج های بی رویه ، درخواست دستمزدهای به تعویق افتاده ، اعتراض به فقدان امنیت شغلی و بازخریدهای اجباری و به طور کلی اعتراض به شرایط کار و زیست غیر قابل تحمل کارگران ، دلایل عمده ای بودند که چنین مبارزاتی را ایجاب و در آن ها مطرح گردیدند. این دلایل از یک طرف ، از شدت بحرانی حکایت می کند که سیستم سرمایه داری ایران شدیداً در آن گرفتار آمده است و از طرف دیگر ، بیانگر آنند که سرمایه داران زالوصفت که تاکنون از دسترنج کارگران به سود های کلانی دست یافته اند ، در شرایط بحرانی کنونی به کمک دولت حامی خود (رژیم جمهوری اسلامی) بدون هیچگونه تعهدی نسبت به زندگی کارگران (مثلاً قائل شدن بیمه بیکاری برای آنان) ، زندگی کارگران را با دهشت های فراوان و با مرگ و نیستی مواجه ساخته اند. در مبارزات ماه جاری ، کارگران عمدتاً از اشکال مبارزاتی معینی نظیر تجمع در مقابل کارخانه یا موسسات مختلف دولتی ، اعتصاب ، تظاهرات و راهپیمائی برای وادار کردن مقامات مربوطه برای رسیدن به خواست های عادلانه خود استفاده کرده اند. در زیر می کوشیم شمه ای از بعضی از این مبارزات را با ذکر اسامی کارخانجات و یا واحدهای تولیدی قید نماییم. باید دانست که اکثر مراکز تولیدی یاد شده ، برای چندمین بار است که دست به حرکت های مبارزاتی می زنند.

۱- مبارزات کارگران بهشهر در اعتراض به ۲۵ ماه حقوق عقب افتاده و ۵ سال عیدی. این مبارزات

است که در طی چهار سال گذشته کارخانجات نساجی استان اصفهان با ورشکستگی مواجه شده و تعطیل گشته اند که از آن جمله می توان از کارخانجات شهناز ، وطن ، ناهید ، پروین و نختاب اسم برد. همه کارگران این واحد های تولیدی بدون دریافت کمترین حقوق برای تامین زندگی خود به اردوی بیشمار بیکاران کشور پیوسته اند.

۷- مبارزه کارگران شهرداری تهران. این کارگران که بین سال های ۷۶- ۷۱ به صورت اجباری بازخرید و از کار اخراج گشته اند بارها و بارها به صورت های مختلف ، از اقدام به تظاهرات گرفته تا بستن جاده و تجمع در مقابل شهرداری ، دست به مبارزه زده و خواهان کار و تامین معیشت زندگی خود شده اند. آخرین تجمع اعتراضی آنان در روز ۱۰ اردیبهشت در مقابل ساختمان شورای شهر بود.

۸- مبارزه کارگران شرکت ماشین های اداری بعثت (سازنده انواع چاپگرهای اسناد دولتی ، بانکی ، تجهیزات استودیوهای صدا برداری و ...) به خاطر عدم امنیت شغلی ناشی از در آستانه تعطیلی قرار گرفتن این واحد تولیدی. کارگران در مقابل وزارت کار و امور اجتماعی دست به تجمع اعتراضی زدند.



* نایب باد

جنگ امپریالیستی

ص ۶

* در روز اول ماه مه .

در شهرهای جهان

ص ۶

چه گذشت؟

* اخبار

ص ۶



نابود باد جنگ امپریالیستی!

هم اکنون بر بستر سیاست "جنگ بی پایان"، کار و بار کمپانیهای آمریکایی تولید کننده مدرنترین سلاحهای مرگبار و تخریبی از قبیل "لاکهد"، "جنرال الکتریک" و "لورال" بشدت رونق گرفته و درست در حالی که سلاحهای تولیدی این کارخانه ها در دست ارتش جنایتکار و متجاوز آمریکا، هزاران انسان بیگناه را به کام مرگ و نیستی میکشاند و کاشانه محقر آنها را با خاک یکسان میسازد، اعلام میشود که "سود خالص" فروش این سلاحها در سال، هم اکنون به برکت جنگ به "۵۰ تا ۶۰ میلیارد دلار" رسیده است. اینها برخی از منافع واقعی ای است که از روی آنها میتوان فهمید که جنگ سازمان داده شده بر علیه عراق از سوی آمریکا و شرکا جنگ بر علیه "تروریسم" و "سلاحهای کشتار جمعی" و یا "آزادی" مردم در بند عراق از شر دیکتاتوری نظیر صدام نبود و نیست. اینها فریب و ریاکاریست. این جنگ، جنگی برای پر کردن جیب گشاد صاحبان خونخوار انحصارات نفتی - نظامی است. جنگی ارتجاعی است برای کسب سود بیشتر توسط امپریالیستها، آنهم به بهای نابودی زندگی و مرگ کودکان، زنان و سایر توده های تحت ستم عراقی.

واقعیت این است که در سالهای اخیر، سیاست "مبارزه با تروریسم"، "جنگ بی پایان" و "حملات پیشگیرانه" از سوی آمریکا جایگزین سیاست های دوران پیشین یعنی دوران جنگ سرد گردیده است. امپریالیسم آمریکا با اتخاذ چنین سیاستی، سعی کرده تا با لشکرکشی و حضور مستقیم نظامی در کشورهایی همچون افغانستان و عراق و غیره به سلطه سراسر جنایت خویش تداوم بخشیده و با تشدید غارت و چپاول و سرکوب خلقهای تحت ستم بر بحران اقتصادی خویش فایق آید. در تعقیب چنین خطی امپریالیسم آمریکا تلاش ورزیده تا با لشکرکشی مغول وار به دیگر کشورها ضمن گسترش حضور مستقیم و ایجاد پایگاههای نظامی، منافع استراتژیک خود که همانا تسلط و کنترل مستقیم

رویدادهای پس از پایان جنگ در عراق به طور فزاینده ای اثبات گر این حقیقت است که هدف از براه انداختن چنین جنگ مهیبی از سوی آمریکا نه ادعاهای دروغین این دولت در باب "نابودی سلاحهای کشتار جمعی" و یا "آزادی مردم عراق"، بلکه برداشتن گام دیگری در جهت توسعه حضور نظامی و تسلط یافتن هر چه بیشتر امپریالیسم آمریکا بر منابع انرژی منطقه خاور میانه و در حال حاضر عراق است. منابعی که بقول خود سردمداران جنایتکار آمریکایی، کنترل آنها تا "۹۸ سال آینده نیازهای انرژی داخلی" این کشور را تامین خواهد کرد. مقامات آمریکایی در چهارچوب تضادهای فیمابین دولتهای امپریالیستی در مورد بحران عراق، بیشرمانه تصریح کرده اند که کنترل استخراج، فروش و چگونگی صرف درآمدهای نفت عراق را پس از جنگ، خود در دست خواهند داشت.

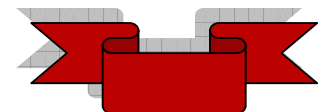
جنگ تجاوزکارانه اخیر نشان داد که امپریالیسم آمریکا با لشکرکشی و ایجاد جنگ و تنشهای نظامی در عراق و ... قصد دارد تا از یک سو بر بحران اقتصادی ای که سالهاست گریبان نظام امپریالیستی را فرا گرفته است غلبه کند و از سوی دیگر با به نمایش گذاشتن قدرت نظامی مخوف خود در مقابل سایر رقبای امپریالیست اش تسلط بلامنازعی را بر پهنه گیتی تحکیم بخشد. از اینجاست که ما میبینیم که امپریالیسم آمریکا امروز منطقه خاورمیانه را به میدان آزمایش سلاحهای مرگبار و قدرقدرتی ددمنشانه خویش بر علیه کارگران و زحمتکشان منطقه تبدیل کرده است. سلاحهایی که بقول مقامات پنتاگون باید: "در شرایط جنگی واقعی تست شده باشند و کیفیت در میدان جنگ را دریافت کرده باشند." این سلاحها هم اکنون "تست" شده اند. آنهم به قیمت کشتار مردم افغانستان و سلاخی مردم عراق.

۹- مبارزه کارگران نساجی درخشان یزد برای گرفتن حقوق های عقب افتاده خود از تیر ماه گذشته. این کارگران از مدت ها پیش به اشکال مختلف در جهت تحقق خواسته های خود دست به مبارزه زده اند. از جمله، آن ها دو ماه پیش در طی ابراز اعتراضات خود، اقدام به بستن خیابان منتهی به کارخانه (خیابان چمران) نمودند.

۱۰- تجمع اعتراضی کارگران کارخانه سامیکو صنعت همدان در اعتراض به عدم پرداخت چند ماهه حقوق و مزایای خود و همچنین به خاطر تعطیلی کارخانه و عدم تعهد دولت و کارفرمایان در تامین زندگی کارگران در دوره بیکاری. کارگران کارخانه سامیکو صنعت (نسیم سابق) اکثراً ۲۰ سال سابقه کار در این کارخانه داشته و میانگین سن آنان بالاتر از ۴۰ سال می باشد.

۱۱- مبارزه کارگران شرکت ملبیران به خاطر عدم دریافت حقوق و مواجهه با عدم امنیت شغلی به مدت ۷ سال. این کارگران که از هفت سال پیش وضعیت شغلی نامعلومی داشته و از این رو زندگی آنان با آشفتگی های زیاد ناشی از عدم امکان تامین معیشت و تلاشی خانواده هایشان مواجه بوده است، با جمع شدن در ساختمان وزارت کار و امور اجتماعی، دست به یک تجمع اعتراضی زدند که تا بعد از ظهر روز بعد نیز ادامه داشت.

۱۲- اعتصاب کارگران ماشین سازی لرستان (خرم آباد). این کارگران با اعلام این امر که علیرغم سرسام آور بودن هزینه های زندگی، "مسئولین" از پرداخت حقوق و به اصطلاح مزایای ناچیز آنان جلوگیری کرده اند، دست از کار کشیدند. در طی سال های اخیر در لرستان نیز همانند مناطق دیگر، بسیاری از کارخانجات و واحدهای تولیدی از جمله کارخانه پوست و چرم، پوشاک، کفش غزال و مجتمع کشت و صنعت لرستان، تعطیل و سرمایه داران و دولت بدون پرداخت بیمه بیکاری و تامین حداقل زندگی کارگران در دوره بیکاری، آن ها را بدون هیچگونه امکان مالی به حال خود رها کرده اند.



بر منابع انرژی و چاههای نفتی و سایر ذخایر طبیعی کشورهای تحت سلطه بویژه در خاورمیانه میباشد را حفظ کند. بی دلیل نیست که هنری کیسینجر در توجیه جنگ ضد خلقی اخیر وقیحانه اعلام میکند که: "نفت برای آمریکا مهمتر از آن است که اختیارش به اعراب سپرده شود".

بله! اینهاست برخی از دلایل واقعی جنگ و بحرانی که هم اکنون ما در عراق و خاورمیانه شاهدش

هستیم. این جنگی ارتجاعی است که بدون شک گسترش و تداوم آن خسران های وحشتناکی را به حیات توده های ستمدیده وارد خواهد ساخت. در چنین شرایطی وظیفه تمام نیروها و انسانهای آزادیخواه است تا در مقابل تلاشهای جنگ افروزانه امپریالیستهای اشغالگر ایستادگی نموده و از حق تعیین سرنوشت خلقها دفاع کنند و با اتحاد و یکپارچگی هر چه تمامتر در مقابل سیاستهای

ضد خلقی امپریالیستها بایستند. باید با تمام قوا کوشید تا ماهیت ضد خلقی امپریالیستها را افشا و جنگ امپریالیستی را به جنگ خلق تبدیل نمود. تنها در بستر چنین جنگی ست که کارگران و زحمتکشان با نابودی امپریالیسم و سلطه امپریالیستی طعم صلح، آزادی و دموکراسی را خواهند چشید.

در روز اول ماه مه، در شهرهای جهان چه گذشت؟

یکپارچه تظاهر کنندگان موفق به این کار نشد. در جریان راهپیمایی اول ماه مه در لندن چندین تن از تظاهر کنندگان توسط پلیس مورد ضرب و شتم قرار گرفته و دستگیر شدند.

تظاهرات اول ماه مه در برن سوئیس نیز با هجوم نیروهای ضدشورش به صفوف تظاهر کنندگان به خشونت کشیده شد و نیروهای سرکوبگر برای متفرق کردن تظاهر کنندگان که بر علیه سیاستهای ضد خلقی امپریالیستها نظیر "جهانی شدن" و اشغال عراق شعار می دادند از پمپ های فشار قوی آب داغ استفاده کردند. در مسکو نیز امسال بیش از ۲۵ هزار تن از کارگران در مراسم اول ماه مه امسال شرکت کردند.

مراسم روز جهانی کارگر در جاکارتای اندونزی نیز با حمله پلیس به تظاهر کنندگان به خشونت کشیده شد. هزاران تن از معترضین به شعار دادن بر علیه جنگ امپریالیستی و اشغال عراق پرداخته و "جهانی کردن" بازرگانی را به مثابه یک سیاست اعمال شده از سوی امپریالیستها بر علیه کارگران و خلقهای تحت ستم محکوم کردند. آنها همچنین با شعار دادن بر علیه رئیس جمهور ضد خلقی اندونزی خواهان بر کناری او شدند.

در ایران که برگزاری مستقل اول ماه مه و روز جهانی کارگر توسط رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی ممنوع است، تشکلهای ضد کارگری و دست ساز نظام، نظیر خانه کارگر همچون سالهای اخیر کوشیدند تا با کسب "اجازه" از مقامات حکومت، یک راهپیمایی رسمی را در خیابان قزوین، زیر نام روز جهانی کارگر برگزار کنند. گردانندگان این نمایش حتی اعلام کردند که به خاطر مصادف شدن سالروز مرگ "پیغمبر" با اول ماه مه، یک روز زودتر یعنی در تاریخ ۱۰ اردیبهشت مراسم خود را برگزار خواهند کرد. اما مقامات جمهوری اسلامی با این استدلال که صدور اجازه راهپیمایی در شرایط بحرانی کنونی (فقر و فاقه وحشتناک در میان کارگران و زمینه های انفجار گسترده در میان آنان) برای نظام "هزینه" هایی در بر خواهد داشت تنها اجازه برگزاری یک گردهم آیی نمایشی محدود و سازمان یافته از طرف نهادهای دولتی را در اطراف خانه کارگر صادر کردند. برغم اعمال تضيیقات و محدودیت های اتخاذ شده برای

مراسم بزرگداشت ماه مه امسال، به موقعیت دیگری برای بیان اعتراض و طغیان طبقه کارگر بر علیه نظام استثمارگرانه سرمایه داری و جنگ افروزی و سلطه جویی امپریالیستهای جنایتکار تبدیل شد. میلیونها تن از کارگران در دهها شهر جهان به خیابانها آمدند و در بسیاری از نقاط با برافراشتن پرچمهای سرخ و تصاویر مارکس، یک بار دیگر مخالفت قاطع خود را با نظام سرمایه داری و استثمار، ستم و سرکوب سرمایه داران زالوصفت به نمایش گذاردند.

در شهر برلین، جایی که ۷۵۰۰ تن از نیروهای پلیس از سوی دولت مدافع سرمایه داران زالوصفت از مدتی پیش از راهپیمایی، برای حمله و سرکوب کارگران سازماندهی شده بودند، هزاران تن به خیابانها آمدند و بر علیه امپریالیسم و جنگ و در بزرگداشت اول ماه مه شعار دادند. پلیس آلمان تظاهر کنندگان را وحشیانه مورد حمله قرار داد. معترضین با مشاهده رفتار وحشیانه پلیس با پرتاب سنگ و آجر به مقابله برخاستند. در جریان این درگیری حداقل ۹۰ تن دستگیر و تعدادی از تظاهر کنندگان مجروح شدند. همچنین برخی از ساختمانها در جریان درگیری هایی که تا غروب به طول انجامید آسیب دیدند و فضای شهر به شدت متشنج شد.

در شهر لندن نیز هزاران تظاهر کننده با برافراشتن پرچمهای سرخ و سر دادن شعارهایی در بزرگداشت اول ماه مه و همچنین با شعار دادن بر علیه بوش و بلر و جنایات آنها در عراق از چند مسیر متفاوت به طرف میدان "ترافلر اسکویئر" به راه افتادند. برخی از جریانهای ترتیب دهنده تظاهرات، پیش از آغاز حرکت، اسامی و مشخصات و دفاتر حدود ۶۰ کمپانی امپریالیستی و منجمله کمپانی های اسلحه سازی در لندن را به عنوان برخی سمبل های پایمال کننده حقوق کارگران و شرکای جنایات دولتهای آمریکا و انگلیس در عراق از طریق اینترنت اعلام کرده و درصدد حمله به آنان بودند. پلیس انگلیس با آگاهی به این قضیه ضمن بسیج ۴۰۰۰ تن از نیروهای خود، تظاهر کنندگان را محاصره و مانع از حمله آنها به دفاتر شرکتها و کمپانی های امپریالیستی شدند. پلیس همچنین کوشید تا با اعراب و سرکوب تظاهر کنندگان، حتی از شعار دادن تظاهر کنندگان در مسیر راهپیمایی بر علیه این شرکتها جلوگیری کند که با مقاومت



جمهوری اسلامی بمناسبت اول ماه مه اخلال ایجاد کردند. برخی از کارگران با گرفتن میکروفن به ایراد سخنانی در توضیح اوضاع دهشتناک خود و خانواده هایشان پرداختند که با استقبال شدید جمعیت روبرو شدند. یکی از کارگران در حالیکه میکروفن را از سخنرانان دولتی گرفته بود فریاد زد "تا کی می خواهید به کارگران وعده های پوچ و دروغین بدهید؟!!"

جلوگیری از گردهم آیی کارگران ، تعداد بسیار زیادی از کارگران از این فرصت استفاده کرده و با تجمع در مقابل خانه کارگر ، ضمن آنکه فریاد اعتراض برعلیه وضع رقت بار حیات و معاش کارگران در جمهوری اسلامی را سر دادند ، در سخنرانی های فریب کارانه مقامات رژیم ضدکارگری

نیرو های آمریکایی تظاهرات مردم عراق را به خاک و خون کشیدند

روز سه شنبه (۹ اردیبهشت) مردم شهر فلوجه در غرب بغداد شاهد جلوه دیگری از جنایات نیروهای اشغالگر امپریالیستی در عراق بود. در این روز مزدوران امپریالیسم امریکا به روی مردم بی دفاع شهر فلوجه که برعلیه حضور نیروهای امریکایی - انگلیسی در عراق دست به تظاهرات زده بودند ، آتش گشودند. در نتیجه این جنایت ۱۸ نفر کشته و بیش از ۱۵۰ تن مجروح شدند که تعدادی از آنان نیز پس از انتقال به بیمارستان جان خود را از دست دادند. در پی این واقعه خونبار ، روز چهارشنبه مردم موصل به خیابان ها آمده و علیه نیروهای خارجی دست به اعتراض زدند. این بار نیز نیروهای سرکوبگر امپریالیسم امریکا به سوی مردم تیراندازی نموده و حداقل ۶ تن را کشته و ده ها تن را مجروح ساختند.

در عرض چند هفته ای که از تصرف کامل کشور عراق توسط اشغالگران امپریالیستی می گذرد ، هر روز شاهد کشتار جمع وسیعی از توده های محروم عراق هستیم . این خود بیانگر آنست که مردم ستمدیده عراق هرگز تجاوز آشکار امپریالیستی به کشور خود را نپذیرفته و همانطور که تظاهرات مردم شهرهای فلوجه و موصل گواهی می دهند به مبارزه برعلیه غارتگران ادامه خواهند داد.

تقسیم "خان نعمت" عراق در بین کمپانی های امریکایی

در تداوم غارت و چپاول منابع ملی و ثروتهای مردم عراق توسط امریکا زیر نام "بازسازی عراق" ، اعلام شد که کمپانی امریکایی "هالی برتون" که روابط بسیار نزدیکی با بالاترین مقامات دولت بوش نظیر دیک چینی دارد ، قرارداد مربوط به بازسازی تاسیسات و پالایشگاههای نفتی عراق را به خود اختصاص داد. این قرارداد عظیم که مبلغ آن به چند میلیارد دلار بالغ می گردد در جریان یک مناقصه بدون رقیب به "هالی برتون" واگذار شد. رسوایی چگونگی اختصاص قرارداد فوق به "هالی برتون" آنچنان بالا گرفته که برخی از مخالفین دولت بوش از میان

دمکراتها با اعتراض به این اقدام ، واگذاری قرارداد به شرکت فوق را در یک مناقصه بدون رقیب مورد سوال قرار دادند. کارگزاران دولت بوش نیز در یک پاسخ مسخره عنوان کردند که گویا کمپانی "هالی برتون" تنها کمپانی ای است که قادر به تهیه این "سرویس" می باشد. شایان ذکر است که در چند هفته اخیر ، رسوایی مربوط به تقسیم عجولانه و پی در پی قراردادهای موسوم به بازسازی عراق توسط دولت بوش که قرار است هزینه های آن از منابع عظیم انرژی عراق در چند سال آینده تامین گردد، در افکار عمومی زبانزد خاص و عام شده و یک بار دیگر پرده از مقاصد غارتگرانه امپریالیسم امریکا در اشغال عراق برداشته است.

درگیری خونین بین مردم و مزدوران رژیم در پارس آباد مغان

در اوایل اردیبهشت ماه در جریان یک درگیری خونین بین مردم روستای امیرخان لو در پارس آباد مغان از یک سو ، با نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی از سوی دیگر ، یکی از اهالی زحمتکش روستا کشته و دو تن زخمی شدند. این درگیری هنگامی آغاز شد که مامورین حفاظت شرکت کشت و صنعت پارس مغان به سوی یکی از روستائیان که شب هنگام دامهای خود را برای چریدن به مراتع آن منطقه برده بود ، شلیک کرده و او را کشتند. خبر کشته شدن روستایی مزبور خشم اهالی زحمتکش منطقه را برانگیخت و آنها در ساعت دو نیمه شب برای اعتراض به این جنایت به طرف ساختمان شرکت حرکت کردند. درگیری بین مامورین نیروهای انتظامی و نیروی حفاظت شرکت از یک سو با مردم معترض از سوی دیگر آغاز شد که در جریان آن ، دو تن از روستائیان زخمی و شش تن از مزدوران سرکوبگر جمهوری اسلامی نیز مجروح شدند. لازم به تذکر است که کار و معاش دو هزار و پانصد خانوار زحمتکش پارس آباد مغان در این منطقه وابسته به زمین هایی است که در اطراف شرکت کشت و صنعت پارس مغان قرار دارند و اساسا متعلق به مردم بومی منطقه می باشند. این شرکت در سال ۶۷ تاسیس شده و به زور زمینها و مراتع مردم را غصب کرده و اجازه استفاده روستائیان از زمین هایشان را نمی دهد و همین زورگویی آشکار هر از چندگاه یک بار

مردم محروم منطقه را در مقابل سرمایه داران زالوصفت غاصب و رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی قرار می دهد.

مشکل سقط جنین در ایران

اخیراً دولت ، لایحه ای را در رابطه با سقط جنین درمانی به مجلس ارائه داده است که مطابق آن سقط جنین تنها با تشخیص قطعی سه پزشک متخصص ، تأیید پزشک قانونی مبنی بر بیماری جنین و رضایت زن و شوهر و گواهی محکمه صالحه انجام خواهد شد. با توجه به ممنوعیت سقط جنین ، در حال حاضر خانواده ها مجبورند ابتدا از طریق واسطه هایی و با پرداخت پولی به آن ها آدرس دکتری را پیدا نمایند که حاضر است با دریافت پول زیادی ، به طور مخفیانه عمل سقط جنین را انجام دهد. به دلیل انجام مخفیانه کار ، عمل سقط جنین با ابتدائی ترین وسایل و بدون مراقبت های لازم صورت می گیرد که با درد و رنج و گاه عواقب بیماری زا برای زنان همراه است.

"پیام فدایی" بر روی شبکه اینترنت
از صفحه چریکهای فدایی خلق ایران در

اینترنت دیدن کنید.

<http://www.fadaee.org/>

برای تماس با چریکهای فدایی خلق ایران

با نشانی زیر مکاتبه کنید:

BM Box 5051
London
WC1N 3XX
England

شماره فکس و تلفن

برای تماس با چریکهای فدایی خلق ایران

0044 - 208 - 8805621

آدرس پست الکترونیک

e-mail : ipfg@hotmail.com

